

MELI SUCRE

PRENSA
TORONA

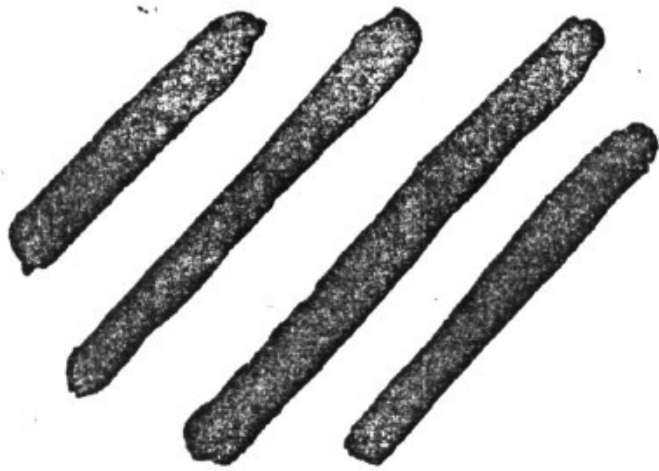
SANT JOAN

JUNY 1987

NUM. 84

DIVISIONS PER LIEI D'HONT	1	2	3	4	PERCENTATGE	
UM	396	396	198	132	99	31,4 %
AP	322	322	161	107	80	25,5 %
PDP	212	212	106	70		16,8 %
CDS	185	185	92			14,7 %
PSM	128	128	64			10,2 %

MEL i SUCRE - 84, Juny de 1,987, Butlletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

CUBERTA,-

CONTRACUBERTA,- Casa de pagès de Sant Joan, del S XIX, del llibre de L'Arxiduc "Costumbres de los mallorquines".

LOCAL SOCIAL .- Casa de Cultura, carrer "Jose Antonio", nº 13.

Tothom que vulgui col·laborar que faci de veure algú de l'equip de treball, i que li entregui els originals abans del dia 20 del mes en curs.

Tirada actual - 300 exemplars.

Imprimeix - Fot. Bohigas

Dipòsit Legal - 49,1,983

NOTA .- S'adverteix als possibles lectors de *Mel i Sucre*, que aquesta revista, amb els seus escrits i comentaris pot ferir la sensibilitat dels escriptors no acostumats.

GIRANT FULLA HI TROBAREU:

- *Notícies locals*, sobre el que succeix al poble, fins a l'hora de tancar el número, per l'OCB.
- *Resultats electorals del 10 de juny*, informe O.C.B.
- *Radiografia de les eleccions '87 a Sant Joan*, divagacions sobre els resultats electorals al nostre municipi, per Joan Font.
- *Coses de la Memòria Municipal, Realitzacions de quatre anys (?)*, un comentari d'Arnau Company i Mateu Sastre.
- *Consideracions*, també va d'eleccions.
- *Gent i Esport, Presentació*, una nova secció esportiva a càrrec de Pep Mas Llaneres.
- *Gent i Esport, Balanç esportiu*, sobre les realitzacions esportives del nostre Ajuntament durant aquests darrers quatre anys. Primer article de la secció Gent i Esport, per Pep Mas.
- *Bestiari: El Pop*, breu estudi sobre aquest animal marí, per Joan Morey, Cosme Nigorra i altres.
- *Sobre la cova d'en Nyico*, unes retxes sobre la localització geogràfica d'aquest forat natural, per la secció espeleològica de l'O.C.B., coordinada per Pep d'es Saig.
- *Ajuntament, resum del Ple Extraordinari de 27-06-87*, per Joan Sastre.
- *Tornam tenir batle*, sobre la sessió constituent del nou consistori, per J.Sastre.
- *Papers de fa estona*, retrospectiu a càrrec de Miquel Company.

--- Els lladres han tornat !, va esser la frase que va circular de boca en boca el matí del dilluns dia 8. Encara que paresqui mentida, els lladres entraren a mitja dotzena de cases i ningú va veure res. I això que estant en campanya electoral quasi tota la nit hi va haver gent pel carrer. El " Comandant de puesto " del quarter de Vilafranca va recollir ditades d'uns quants llocs. Veurem si es posa remei d'una vegada per sempre a aquesta passa de robatoris que han assolat la vila d'un temps ençà.

--- Però ja no les basta entrar dins domicilis particulars per la banda del corral. Ara les ha pegat per robar per foravila. Durant la setmana de Sant Joan han robat un mè i gallines a un lloc de foravila i a un altre li prengueren una lloca que menava pollets.

--- Dins la segonna setmana d'aquest mes de Juny les màquines recol.lectores han començat a segar. Es preveu que enguany l'anyada de gra no serà ni de molt com la de l'any passat. De moment es parla si l'ordi anirà a unes 24 pts / Kgr. (hores d'ara encara no és segur, i els possibles compradors estan darrera la mata), i el favó encara no té preu (no hi ha demanda). Referent al blat, tampoc se li ha fixat preu encara.

--- "... és la nit més curta i el dia més llarg .. " Dia 24 de Juny, commemoració del neixement de Sant Joan Baptista, la nit més curta de l'any (diuen que la claror del sol és present tota la nit) també és el dia més llarg, el Solstici d'estiu, la nit màgica de Sant Joan, i ... al nostre poble la Festa del Sol que Balla. Dimarts el vespre un conjunt musical va sonar les seves cançons al músic bar tres-dos, i la jovenella el va escoltar de davant l'apotecaria, hi va haver festa i renou fins tard. El dimecres dematí, el programa de la festa anunciava la " sortida de sol des de Consolació ", a les 6 del matí: com és de suposar l'acte va començar puntualment.

--- Dins la festa del Sol que balla, organitzada per l'A.P.A. de Sant Joan en col.laboració amb moltes altres entitats cal destacar els següents actes:

- . Sortida del sol de Consolació. Amb amollada de coets
- . Jocs de cucanyes a l'esplanada de davant la cisterna.
- . Missa de campanya
- . Xocolatada per tothom qui en va voler
- . Carreres de cintes
- . Exposició dels treballs escolars al col.legi públic de Sant Joan.

. Partits de futbolet i voleibol a voler.

. Entrega de material esportiu, subvencionat pel C.I.M. al col·legi públic de Sant Joan. Entre ell cal destacar un matalassot per bot d'altura, un potro i unes porteries de futbolet.

. Actuació dels Valldemossa.

. Traca final.

--- El grup d'excursionistes de l'O.C.B. de la vila diumenge dia 14 visità quatre coves, totes elles del mateix redol. Estan situades prop de les cases de Can Frasquet, devers cala Varques. Entraren dins les Coves des Pirata (preparades per esser obertes al públic, però no hi estan), Cova des Xot, Coves des Pont i dins una altra que no sabien el nom. Al cap d'endins de totes elles hi havia aigua una mica salobrosa. Al mateix grup li agrada també fer rappel: dissabte dia 13 s'amollaren per una paret d'uns 30 m d'alta a les graveres de Cas Saboner, així mateix l'amo les va dir que tenien mal pel cap.

--- Un vespre d'aquest mes, a un grup de jovenots de la vila li pegà per tirar prunes (que prèviament havien robades) a la façana d'una casa particular del cap damunt del carrer Major. Com que la madona s'enfadà, va denunciar el fet a la Guàrdia Civil.

--- Com cada any per aquest temps, s'ha fet el repartiment de carabasses a l'escola. Diuen que ni ha hagudes pels qui miraven i tot.

--- Dins el programa de la Caixa a les escoles aquest curs i durant aquest darrer mes de classe, s'han fet els següents actes:

. Projectió de diaposites sobre el tema " L' Islam a Mallorca "

. " " " " " " " " " " L'escalada a Mallorca "

. El grup de teresetes " Els tres Tranquils " representaren dues petites obres a la porxada del col·legi públic de Sant Joan.

. El grup Cucorba animà els assistents, el dia 23 horabaixa a la plaça de la Constitució.

. El dia abans de celebrar-se la festa de Sant Cristòfol, Aires de Pagesia i S'Estol des Gericó en feren de les seves a la Plaça Nova del Camp

--- La brigadilla d'enclatinadors del poble encara no han acabat la feina que havien de tenir concluida abans de les eleccions. Hi ha una tapadora d'una boca d'un pou de claveguera que li passarà el mateix fet que aquell esdeveniment que contaren sobre l'acera del carrer de Petra, allà on comença la Claveguera (per cert ja està arreglat bé). Idò resulta que devers l'" ensanxe " (al carrer Llevant) cada pic que un camió a tractor passa per damunt la tapadora, aquesta passa per ull.

--- La revista Mel i Sucre ha estat premiada amb una quantitat de 30.000 pts per haver obtingut el segon lloc del concurs celebrat per Premsa Forana, el primer lloc fou per la revista Pòrtula i el tercer per la revista Manacor. Dotze darrers Bestiaris (del març del 86 fins al març del 87) han estat els articles seriatos mereixedors d'aquesta remuneració econòmica; i els autors que han fet possible el fet: Cosme Nigorra, Joan Morey i altres.

--- Diumenge dia 28 va haver-hi la trobada de La Caixa a Barcelona. Hi assistiren la major part dels empleats d'aquesta entitat. Del nostre poble hi assistiren unes dotze persones que entre altres coses anaren a un dinar d'uns 10.000 comensals dins un sol local. Va esser una cosa grossa: més de 500 cambrers per repartir la menjua.

--- El mateix diumenge al nostre poble es celebrà la festa de Sant Cristòfol. A l'horabaixa desfilaren tres carrosses.

--- Lo més destacat, a nivell local durant aquest més han estat les notícies referents a política.

--- Els mítings de la campanya electoral es feren tots a la Casa de Cultura, i varen anar de la següent manera:

P.S.M. (La força necessària)- Diumenge dia 31 de Maig el vespre, parlaren Joan Sastre (Candidat a batle) i Josep Estelrich, Joan Mayol i Sebastià Serra, candidats al parlament autònom. Assistiren més de 200 persones; va venir la T.V/ Balear (que va dir que n'hi havia prop de 400). Els oradors foren interromputs nombroses vegades pel públic assistent, a mambelletes. Cal destacar l'afirmació de Joan Mayol, que va incitar a tots els ciutadans a no abstenir-se d'anar a votar. Va dir: " una abstenció, i sap greu es dir-ho, però és així, és pitjor que un vot a la dreta". També cal destacar les dures crítiques que durant la vetllada se feren a la gestió municipal realitzada durant els darrers 4 anys.

P.S.O.E. (Per les coses ben fetes) Dilluns, dia 1 de Juny a vespre. Un orador (Damià Ferrà Pons, candidat al Parlament) i una trentena d'assistents. Un espectador va avassallar l'orador a preguntes que ell mateix responia.

C.D.S. (Es pot fer millor i El centre avança). Divendres dia 5 de Juny el vespre. Prop de 200 assistents. Va parlar uns cinc minuts Francesc Quetgles (candidat a la Presidència del Parlament), i va partir immediatament cap a Son Servera. També parlà Sebastià Florit (candidat a batle), el sr Cerdà (secretari general del C.D.S. a Mallorca), i Carme Barceló (candidata al Parlament Autònom). Hi va haver moltes mambelletes. Havia de parlar Antoni Roig, candidat a batle a l'ajuntament de Palma, però no va poder venir,

nom). Hi va haver moltes mambelletes. Havia de parlar Antoni Roig, candidat a batle a l'ajuntament de Palma, però no va poder venir, per raons de salut. Tots els oradors alabaren llargament la figura d'Adolfo Suárez. Inclús digueren que tenien un paper firmat d'aquesta persona on deia que si en Sebastià fos elegit batle, vendria a la cerimònia de proclamació.

A. P. (Fonaments de futur). Dissabte, dia 6 de Juny el vespre. Més de 200 persones. Va parlar l'amo'n Joan Matas (candidat a batle), i Joan Verger (Candidat al Parlament)Joan- antoni Fuster (Actual director general d'agricultura de la Comunitat Autònoma) es va cuidar de fer temps i entretenir la gent mentres arribava l'actual president de la C.A. Gabriel Cañellas. El sr Fuster va arribar a dir que el govern del P.S.O.E. es gastava uns quants de mils de milions de pts en organitzar concerts de Rock per a drogadictes, i a un moment del seu parlament va tractar de "xusma " a tots els votants del P.S.OE.. El parlament que posteriorment feu Gabriel Cañellas va arrancar molts d'aplaudiments del públic assistent.

U.M. (El nostro compromís) Diumenge dia 7 a l'horabaixa. Un conjunt de música i balls mallorquins va entretenir les quasi 200 persones assitents, devers una hora. Llavors parlaren Mateu Bover (candidat a l'ajuntament), J.B. Mesquida (candidat a batle) i el President del C.I.M. Jeroni Alberti. Don Jeroni va dir que ni el Consell Insular ni cap dels ajuntaments de U.M. havien donat a fer mai cap obra a empreses externes. També cal destacar la disertació que feu en Mateu sobre la " bona gent " que forma part de la seva candidatura i que havíem de donar una oportunitat a la història per que aquesta fes justícia; i l'apoteosi final de l'orador amb la paràbola de la princesa bella endiumenjada de diamants, i de la princesa lletja, inútil per tals lluiments..:

P.S.M. (La força necessària)- Dilluns dia 8 al vespre, Joan Sastre, candidat a batle va fer un breu parlament, i seguidament es va exposar el programa de la candidatura amb la projecció d'un Video. Unes 60 persones assistiren a l'acte, que va durant escasament una hora i mitja.

P.D.P. no va fer míting.

--- Durant la campanya electoral tots els candidats a batle acompanyats dels seus immediats seguidors, anaren de casa en casa demanant el vot.

--- En vistes als resultats de les eleccions, i fins el dia 30 en que es va fer l'elecció del nou batle, pel poble tot foren corregudes, comentaris, reunions, pactes,,.....

PARLAMENT EUROPEU .-

	DISTRICTE - 1	DISTRICTE - 2	TOTAL	%
Nº ELECTORS	720	767	1.487	
Nº VOTANTS	612 - 85%	642 - 83,7%	1.254	84,3
VOTS NULS		6	6	
VOTS EN BLANC	1	3	4	
VOTS A CANDIDATURA	608	633	1.241	
A.P.	204 - 33,3 %	231 - 35,9 %	435	34,6
U.M.	101 - 16,5 %	127 - 19,8 %	228	18,2
C.D.S.	126 - 20,5 %	82 - 12,8 %	208	16,5
P.D.P.	70 - 11,4 %	87 - 13,6 %	157	12,5
P.S.M. Esquerra Nacionalista	50 - 8,1 %	30 - 4,6 %	80	6,3
Frente Nacional		2	2	
Convergència i Unió	2	2	4	
Per l'Europa de les Nacions		1	1	
Europar Batasuna		2	2	
Herri Batasuna	11 - 1,8 %	5 - 0,8 %	16	1,3
Los verdes	1	1	2	
Confederación de los verdes	1	2	3	
P.S.O.E.	24 - 3,9	49 - 7,6	73	5,8
Izquierda Unida	2	1	3	
Partido Acció Social	11 - 1,7 %	11 - 1,7 %	22	1,7
P.S.T.	1		1	
Unidad Comunista	1		1	
P.O.S.T.	1		1	
Unificació Comunista	1		1	
Coalició Social Democràtica	1		1	

ELECCIONS MUNICIPALS 10 de JUNY 1.987 SANT JOAN

	DISTRICTE - 1	DISTRICTE - 2	TOTAL	%
NO ELECTORS	720	767	1.487	
NO VOTANTS	615 - 85,4 %	643 - 83,8 %	1.258	84,6
VOTS NULS	2	6	8	
VOTS EN BLANC	2	5	7	
VOTS A CANDIDATURA	611	632	1.243	
A.P.	140 - 22,7 %	182 - 28,3 %	322	25,5
U.M.	192 - 31,2 %	204 - 31,7 %	396	31,4
C.D.S.	112 - 18,2 %	73 - 11,3 %	185	14,7
P.D.P.	97 - 15,7 %	115 - 17,8 %	212	16,8
P.S.M.	70 - 11,3	58 - 9 %	128	10,2

Llei d'Hond aplicada als resultats electorals de Sant Joan

U.M.	(396)	(198)	(132)	99	
A.P.	(322)	(161)	(107)	80	
P.D.P.	(212)	106	70		
C.D.S.	(185)	92			
P.S.M.	(128)	64			

ELS QUI HI ERAN I NO HI SÓN

Joan Barceló Matas, Carles Costa Salom i Guillem Gayà Gayà (regidors per U.M. durant aquests quatre anys), Gabriel Company Bauzá i Gabriel Matas Mas, (Independents-P.S.O.E.),

ELS QUI HI SÓN I NO HI EREN

Juan Matas Antich (per A.P.), Arnau Company Bauzá (pel P.D.P.) i Sebastià Florit Gayà (pel C.D.S.),

ELS QUI HI EREN I ENCARA HI SÓN

Joan Barceló Mesquida, Francesc Bover Gelabert i Joan Matas Gayà (per U.M.), Gabriel Mora Mas i Arnau Gayà Mayol (per A.P.) i Joan Sastre Joan (pel P.S.M.-E.N.),

ELS QUI HI SÓN

Per U.M.: Joan Barceló Mesquida
Francesc Bover Gelabert
Joan Matas Gayà

Per A.P.: Juan Matas Antich
Gabriel Mora Mas
Arnau Gayà Mayol

Pel P.D.P.: Arnau Company Bauzá

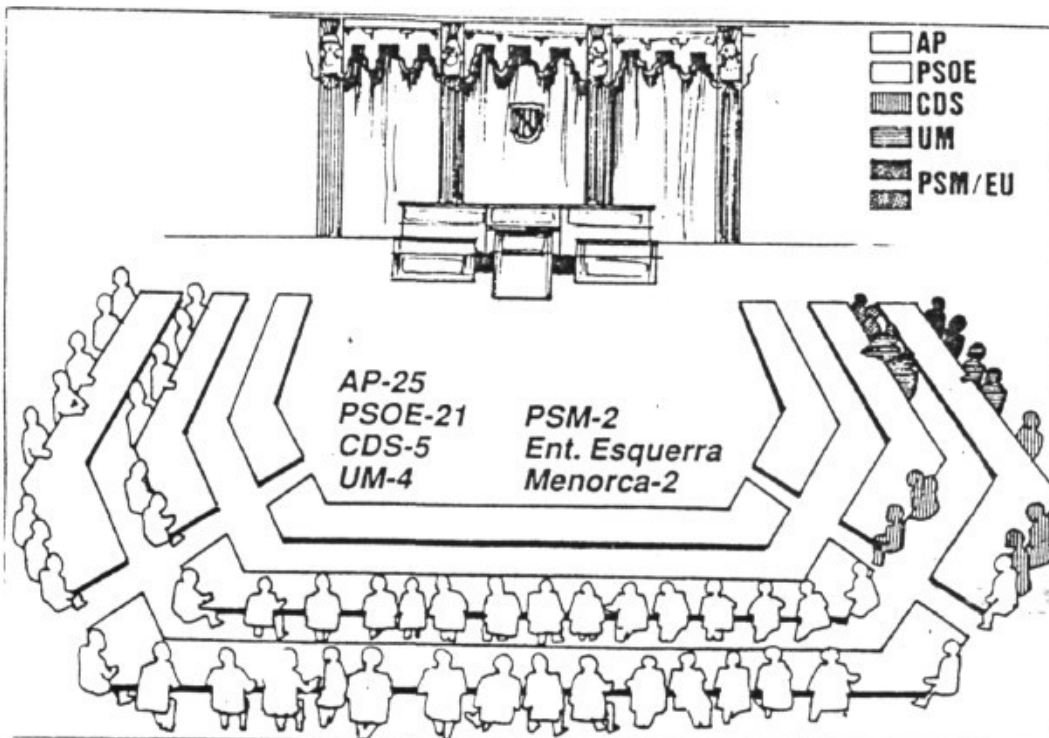
Pel C.D.S.: Sebastià Florit Gayà

Pel P.S.M.: Joan Sastre Joan

ELECCIONS AUTONOMIQUES 10 de JUNY 1.987 Sant JOAN

	DISTRICTE -1	DISTRICTE - 2	TOTAL	%
Nº ELECTORS	720	767	1.487	
Nº VOTANTS	615 - 85,4 %	639 - 83,3 %	1.254	84,3
VOTS NULS		4	4	
VOTS EN BLANC	1	2	3	
VOTS A CANDIDATURA	614	633		
A.P.	180 - 29,2 %	242 - 37,8 %	422	33,6
U.M.	162 - 26,7 %	167 - 26,1 %	329	26,2
C.D.S.	91 - 14,7 %	50 - 7,8 %	141	11,2
P.D.P.	80 - 13 %	90 - 14	170	13,5
P.S.M. - E.N	80 - 13 %	47 - 7 %	127	10,12
Izquierda Unida		1	1	
P.S.O.E	19 - 3 %	36 - 5,6 %	55	4,3
Unitat Comunista	1		1	

PARLAMENT BALEAR

RADIOGRAFIA DE LES ELECCIONS '87 A SANT JOAN

Sembla ser que ningú mai no esperava els resultats de les passades eleccions de dia 10 de juny a l'Ajuntament de Sant Joan: tres regidors per a Unió Mallorquina, tres més per a Aliança Popular i un per al Partit Demòcrata Popular, un altre per al Centre Democràtic i Social i un més per al Partit Socialista de Mallorca-Esquerra Nacionalista. Tothom, abans de dur el vot a les urnes, parlava de molts més vots dels que realment han aconseguit, de molts més regidors, de molts més ...

La veritat és que les coses potser hagin canviat d'ençà quatre anys, almenys pel que fa a la presència que hom té dins l'Ajuntament.

La fins ara, diguem-ne, "majoritària" U.M. sembla haver perdut la confiança d'alguns dels seus electors (com a mínim, ells pensaven treure'n quatre, de regidors). La veritat és que el grup de govern ha perdut més de 150 vots, per què?. Supòs que aquests vots s'haurien de repartir en dos grans blocs: els que tenien un compromís personal amb altres candidatures (fet molt poc ètic, ja que d'això se'n diu pressió, o se'n diu comprar el vot a persones que realment ni saben el que pensen ni saben el que volen fer les persones a les quals donen el vot, es guien per intuïcions o per coaccions o per favors) i els vots que se'n van a d'altres candidatures per deserció o per la manca de credibilitat de l'Ajuntament elegit el 1983. Una cosa és clara, no es pot presentar un programa, el dia del miting central, conformat únicament i exclusivament per fotografies de les obres dutes a terme per l'equip de govern -deixant ara de banda el seu encert o desencert-, crec que és un fet molt violent. I a més, només faltaria això, que l'Ajuntament no hagués realitzat cap obra de millora per a Sant Joan. És el mínim que se'ls pot demanar. No tenc constància de les coses que aquest grup polític fa comptes fer en els pròxims quatre anys, només sé que en fa quatre més ja deien que farien una residència per a la tercera edat -pensau en els llocs on s'havia de realitzar: el Quarter de la Guàrdia Civil, el Teatre del Centre Catòlic i les Escoles de les Nines-. Tot això pot haver dut a alguns dels seus fins ara habituals votants a canviar d'opció.

Una de les majors sorpreses, per a mi, ha estat l'augment, en més de 50 vots reals, d'A.P., ja que semblava que després de la desfeta de dos dels seus membres, aquest fet, d'alguna manera la podria afectar a les passades eleccions; a més de la presentació com a cap de llista d'una persona, que si més no representa, sí ha representat l'estament més repressiu de tot el fins fa molt poc temps representava el mot democràcia. Sembla ser que aquest fet ha estat superat per la dreta i el que en principi suposava un punt negatiu per a A.P., s'ha convertit en un dels seus valors amb més ganxo electoral. El fet real és que, ho vulguem ho no, A.P. té els mateixos regidors que U.M., i té les mateixes possibilitats d'aconseguir la batlia que el grup que fins ara ens ha governat.

Per a mi, la decepció darrerament anunciada ha estat el P.D.P. -només ha aconseguit un sol regidor-. Potser això hagi succeït per una sèrie de coses que caldria recordar: primer, alguns dels membres que formen part de la llista, a les passades eleccions del 1983, es presentaren com a independents amb el suport del P.S.O.E.; segon, la fugida d'A.P. del cap de llista cap al P.D.P., i el fet de deixar de ser el metge titular de Sant Joan, i la darrere, i la més negativa, la impressió de prepotència i de puixança que públicament ha donat el seu cap de llista. De totes maneres, hem de pensar que només li han mancat dos o tres vots per passar del fracàs actual a l'èxit que aquests tres vots haurien suposat (tendria dos regidors i no un). Però la veritat és que han fracassat en el seu propòsit.

La presència en aquestes eleccions del C.D.S., segons diuen ara partit clau a tot l'Estat espanyol, sembla que no ha obtingut els resultats que molts esperaven. La veritat és que gairebé només amb la imatge idíl·lica d'un líder -Adolfo Suárez-, que ni tan sols es presentava a aquestes eleccions, es poden guanyar els vots necessaris per formar govern. Crec que el C.D.S., malgrat alguns dels seus membres no pensin el mateix, és un partit de centre-dreta, que, en aquests moments, s'aprofita d'un espai que el P.S.O.E. no cobreix de la manera que havia promès, per això, i per moltes més coses, el resultat a les eleccions. A Sant Joan crec que han tengut el que podien arribar a tenir, ja que sembla que el pastís ha quedat ben repartit, i sempre cap a la dreta. A més, pens que, també, alguns dels seus membres, fins abans de les eleccions, han actuat amb una prepotència que els ha fet perdre una sèrie de vots.

Quant a l'única candidatura d'esquerres, i l'única candidatura nacionalista, pens que ha fallat, sobretot, a l'hora de confeccionar la candidatura, ja que, per exemple, és inadmissible que en una llista d'onze persones hi hagi cinc individus de la mateixa quinta. Sembla ser que si el P.S.M. vol augmentar tant en vots com en regidors confeccioni la llista d'una manera més heterogènia, on tinguin cabuda tots els estaments que conformen la societat santjoanera. L'única manera que la gent perdi la por als *peluts* i a la *S* de socialista és aquesta. Per això és ben clar que el P.S.M. ha obtingut els mateixos resultats que a les eleccions del 1983; perquè el que és realment cert és que un 90% dels seus vots són vots convençuts o afins i el 10% restant són vots de parents i familiars.

Després d'aquesta, diguem-ne, reflexió, crec que ha quedat prou clar que les eleccions de dia 10 de juny han possibilitat que l'Ajuntament de Sant Joan, per desgràcia, continuï en mans de la dreta, perquè Sant Joan és un poble conservador i, per tant, de dretes. El progrés sembla quedar una vegada més endarrerit.

Ara, ja tornam a tenir batalla, encara que sigui el mateix d'abans, podem dir que tenim batalla nou. Dins els pròxims quatre anys no sabem que passarà, el que sí és segur és que el govern de l'ajuntament de Sant Joan, durant aquesta legislatura, serà majoritàriament de dretes, perquè així ho han marcat les urnes.

Joan Font.

COSES DE LA MEMÒRIA MUNICIPAL

Realitzacions de quatre anys (?)

El nostre Ajuntament ens ha obsequiat amb una nova memòria municipal. Aquesta vegada, i per raons comprensibles, s'ha editat un poc abans del que se solia fer.

A més de la memòria d'un any de feina s'hi han afegit les anomenades "realitzacions de quatre anys de tasca municipal". És a dir, i també és comprensible, els responsables d'aquest llibret han volgut recordar-nos sobretot les obres que s'han fet en els quatre anys que han comandat. I de pas també han fet esment de les realitzades pel Consell Insular (com és el cas de les carreteres que van als pobles veïnats, les quals no son obra de l'Ajuntament sinó del Consell). Naturalment, les eleccions obliguen a més que quan no n'hi ha.

També aprofiten per fer afirmacions que no s'adiuen ben bé amb els objectius del llibret, un dels quals és el d'"evitar possibles deformacions de la realitat". Aquestes són: la insinuació que hi ha hagut diàleg amb l'oposició a la Sala, diàleg que només ha existit amb una part de l'oposició. Per altra banda, és molt arriscat assegurar que la gestió de l'anterior batle "és acceptada per la immensa majoria", en tot cas ho ha estat per la majoria governant. Finalment, "per dur a terme les necessitats i aspiracions del nostre poble" no tan sols és necessària la col.laboració dels organismes oficials sinó també la de tot el poble, sigui a través d'associacions, entitats, etc., col.laboració que sovint ha estat massa poc valorada.

També aniria bé (en pròximes memòries municipals) que aquestes es fessin completament en la nostra llengua. La presència del català en les actes i publicacions de l'Ajuntament hauria de ser la norma i no l'exepció, com és ara.

Per altra banda és curiós que no s'anomeni pel seu nom oficial la *Plaça d'en Franco*. De vegades és "la plaça d'Es Centre", mentre que altres vegades és la plaça "*de la calle Palma esquina calle José Antonio*". Si no se l'anomena pel seu nom oficial ni tan sols per part de l'Ajuntament, seria ben hora de replantejar-se seriosament què li hem de dir.

Parlant d'obres públiques es veu que tothom s'enorgulleix del que pot, i del que no pot no en parla. No es parla, per exemple,

dels desset milions que ha costat la Casa de Cultura i com aquesta encara conserva moltes de les mateixes portes que hi havia de quan anàvem a escola (repintades, això sí). Amb els sòls-rassos ha passat igual. Per altra banda, és evident que les cadires que hi ha no són dignes d'un casal de cultura, en tot cas ho són d'una berbena.

Una altra de les realitzacions de l'Ajuntament ha estat la prolongació del carrer Mestre Mas cap el camí de *Sa Bastida*. N'hi ha a bastament amb anar a veure'l (sobretot si ha plogut) per saber que ha estat fet depressa i sense prendre les mesures oportunes al cas.

és curiosa també la coincidència de fotografies que han sortit a la memòria i altres que han sortit al programa electoral del partit que en aquells moments comandava l'Ajuntament. és curiós, sobretot, pel fet que el cost de les fotografies estigui inclòs en les despeses de la memòria.

Finalment, dir que la memòria ha costat més de dues-centes mil pessetes. Amb aquesta quantitat és evident que es poden exigir, i s'han d'exigir, uns resultats més profitosos.

Com es veu només obrint les primeres pàgines, la memòria municipal està a mig camí entre una revista de societat i un estat de comptes. Passa que els comptes no són explícits (volem dir que són difícils de manejar) i que la societat santjoanera només hi és present en part.

Una bona mesura per fer els comptes clars seria que cada comissió fes el seu propi estat de comptes. Així les dades serien molt més bones d'interpretar del que són ara (al cap i a la fi dirien les mateixes coses, només que augmentades i més ben estructurades). Per altra banda, aniria bé que la societat santjoanera hi estàs representada en la seva totalitat, i no només els sectors socials que més interessen (per qüestions electoralistes, és clar).

Per acabar, és necessària l'existència de la memòria municipal perquè l'Ajuntament doni a conèixer totes aquestes coses. De tota manera, creim que és necessari que canviï la seva línia de continguts, ja que, si no ho fa, correrà el risc de convertir-se en el butlletí oficial de la majoria governant, com efectivament ha estat fins ara.

Arnau Company i Mateu Sastre

C O N S I D E R A C I O N S .-

Passades les eleccions municipals, vists d'un poc enfora els resultats obtinguts, i tota vegada que s'ha de formar una nova corporació municipal, tot això ha obligat a la gent a fer moltes consideracions respecte al sistema polític en una societat com l'actual, i més concretament dins un petit grup de població com és el nostre poble.

Intentaré introduir-me dins dues d'elles, per creure-l's interessants (a pesar de que ja s'ha escrit moltes vegades sobre el mateix tema); i perquè tenim l'oportunitat (la primera fins ara) d'anàlitzar-les d'aprop.

— primera consideració .-

La democràcia desemboca irremissiblement en, tal vegada, la més envitricollada de les dictadures: la dictadura de les majories.

Si cinc entitats s'han de repartir una coca en parts proporcionals (o per altres lleis) és molt senzilla la distribució : a la primera li toca un 10 %, a la segona un 17,.... i a la darrera un 26 %. Se dóna a cada una la tallada corresponent i ja està. Però si la " coca " és poder, poder de decisió, poder econòmic, poder executiu,... poder polític al cap i a la fi, els repartiments matemàtics no són viables. Instintivament (i dóna la sensació de no haver-hi altra solució) la gent, des del candidat a batle fins el darrer que anà a votar, cerca pactar o donar suport a altres grups, per tal d'obtenir la tan desitjada " majoria absoluta "; que llavors se menjarà i repartirà la " coca " a la seva manera. Ja no hi ha ideologies que valguin: s'ha d'arribar al poder costi el que costi, i si s'ha de juntar amb un grup d'ideologia oposada, és igual.

Una vegada formalitzats els pactes convenients, les minories no sabran res pus mai d'aquell pastís temptador; quedaran dins l'anonimat, dins l'obscuritat,..., dins l'oposició. I serà a partir d'aquest moment quan se començarà a notar clarament el funcionament dictatorial de la suposada " democràcia ". Observarem (a lo millor una mica decepcionats) com dues persones, baldament no tinguin raó i baldament fassin el desbarat més gros del món, sempre acaben imposant el seu parer (al manco a nivell operatiu) a una tercera, per molt que s'hi oposi i per molta de raó que aquesta tenguim:

— " Això és la democràcia ", rebrà sempre per única i repetitiva resposta.

A les minories només les queda el dret a les esperonejades, això suposant que no es cansin.

— segona consideració .-

Dins qualsevol sistema polític actual no hi ha més que dos partits possibles: el partit del qui té el poder, i el partit que cerca el poder.

Sembla una bajanada, però ho tocam amb les mans.

Si nos serveix de consol podem pensar que el mateix sistema potencia aquesta realitat al no permetre actuar les minories, com s'ha dit abans. Però és una mica desencoratjador observar com ningú (o quasi ningú) s'oposa a que així sia.

Una vegada coneguts els resultats electorals, cada partit hauria d'assumir la resposta popular i no intentar canviar-la ni manipular-la a la força per anys futurs: per molt que estirem un arbre, no el ferem créixer més del que toca, o s'espenyarà.

Per altra banda seria l'hora de defensar i clarificar més que mai l'ideologia política i el programa d'actuació propi, per així, i cada un col.locat al lloc que li correspon, aportar el granet d'arena corresponent.

Idò no, arribats aquests moments, els moments post-electorals, dóna la sensació que tots els partits defensen les mateixes idees i els mateixos programes: que els del P.S.M. volen normalització lingüística general, o troben que ja està bé de desastres ecològics, idò resulta que els d'A.P.- U.M.-...pensen igual i ja fa temps que ho fan així.

Es incompreensible, però un arriba a pensar que el que he dit anteriorment pot esser vera (al manco des del seu punt de vista). I per arribar a entendre un poc més aquest fil-i-bullit no ens queda més remei que profunditzar dins l'idea dels dos partits.

Pareix esser que no hi ha solució, ja que si el partit minoritari arriba al poder, actuarà de la mateix manera que el seu predecessor.

N'hi ha que diuen que l'única sortida possible, que a l'actualitat seria inoperativa en grau superlatiu, seria que un consistori, un parlament, un govern, ... decidís per assemblea general i que no actuàs en res fins que la totalitat dels seus membres està plenament convençut de que el que s'ha de fer és bo per la comunitat on se pren la decisió.

A lo millor s'estarien anys i més anys sense fer-se res, ni places, ni camins, ni carrers, ni festes, ni eleccions, ..., però segurament serviria per altres coses.

GENT I ESPORT

PRESENTACIÓ

S'obri una nova pàgina dins aquest butlletí. Des d'aquestes línies intentarem donar prou compte de totes les informacions que generi el món de l'esport a Sant Joan.

Així i tot, aquesta pàgina tindrà un caire de novetat dins les informacions esportives d'àmbit local. Més que informar sobre els actes esportius (ciclisme, futbol, voleibol, atletisme, etc), intentarem donar una informació més àmplia dels esdeveniments, des de la seva gestació fins al moment de ser mostrat al públic, així com de tot allò i tota la gent que se mou en el món de l'esport, pel seu bé o pel seu mal. Qui ho fa bé i qui ho fa malament, fora política ni favoritismes, els actes xerraran per ells mateixos.

Des d'aquí intentarem, així com poguem, ajudar, col·laborar i animar tota la gent que se preocupa per l'esport. I qui ho faci bé, benvingut sigui, i qui ho espenyi que se'n torni allà d'on ha vingut. Des d'aquí aplaudirem i també criticarem, sempre amb la idea que la crítica sigui constructiva, per tal de millorar i també, com no, per rectificar si és en bé de l'esport. No volem baralles ni moure renou per no res. En el moment que l'opinió, el poble, trobi que aquesta informació és propaganda política, mentidera o que va en contra de l'esport santjoaner, aquesta pàgina se tancarà i tornarem xerrar del que passa per devers Son Juny durant 90 minuts.

GENT I ESPORT mostrarà tot això, agradi o no, ningú està obligat a llegir aquesta pàgina i, per tant, a qui no agradi que doni una volta al full -amb la intenció de fer, sempre, un bé per l'esport, present i futur, a Sant Joan.

Gràcies.

Pep Mas Llaneres

GENT I ESPORT BALANÇ ESPORTIU

Ja feia estona que volia resumir tot quan pugui el balanç esportiu de l'Ajuntament durant aquests darrers quatre anys. He volgut i cregut oportú esperar a després de les eleccions per tocar aquest tema, no per res, simplement perquè ningú pogués catalogar de propaganda electoralista, en contra o a favor de qualche partit polític, aquesta pàgina.

Després d'aquest aclariment començarem.

En el tema esportiu, i sempre parlant a nivell de poble, tot ajuntament té tres feines: una, el manteniment de les despeses que generen les diferents instal·lacions esportives; segona, la donació d'ajudes econòmiques a les diferents entitats esportives per la compra de trofeus, festejos, diades, etc.; la tercera feina és més complexa i difícil però també és la més important: promoció i foment de l'esport a tots els nivells, i principalment a nivell de base. De la segona i tercera feina en parlarem més endavant ja que el tema dona molt per escriure, i no precisament pel que ha fet l'Ajuntament per a millorar -que ha estat igual a zero- sinó al contrari. Bé, però no em vull estendre, més envant ja tractarem el tema i l'ampliarem.

Avui ens centrarem sobre la primera feina o missió: manteniment de zones esportives.

Analitzant el manteniment podem dir que l'Ajuntament ha pogut complir, això sí, pegant cops d'un costat a un altre. No ha fet grans coses, s'ha limitat a complir i punt. Hi ha hagut dues coses importants que l'Ajuntament no ha pogut, sabut o volgut solucionar: la il·luminació del camp de futbol i del parc. Quant a la primera qüestió és una deixadesa que té solució-dic això perquè la segona qüestió no en té-, i enrevoltant el camp de futbol hi ha sis faroles de dos llums cada una (1). El temps, el pas del temps: aigua, calor, etc, les han anat espenyant i de vegades només se n'encenen dues, altres tres, altres quatre i altres vegades salten els fusibles, etc, etc. On és el problema?. El problema parteix de dos factors: la mala instal·lació -posada molt de pressa- i, com he dit abans, el pas del temps.

Ja hem parlat del problema. Ara, quina és la solució? Evidentment serà la resposta als dos punts que he dit. El que passa és

que l'Ajuntament -desconec el motiu- pareix que no té interès en solucionar-ho i se cerca el camí més fàcil: arreglar, arreglar i cada dos mesos arreglar, i encara així no s'arregla. El problema no té volta de fulla, l'única solució és posar-ho tot nou. Es clar que duria unes despeses, però a llarg termini seria més rentable perquè no se tornaria espenyar fins d'aquí a dos o tres anys o més, els al.lots podrien entrenar amb llum els vespres i l'Ajuntament bastaria que cada final de temporada fes - o mandàs fer-ho al club- una revisió per veure si hi ha res a canviar a no. Però no, aquí, ja ho veurem, deixat i a esperar que d'aquí a dos dies tornin venir a empipar per posar dos llumets que s'han fosos. Se coneix que no els ha pagat l'Ajuntament.

Quant al parc, després d'aconseguir que aquest tornàs a funcionar -i gràcies al club de voleibol- és una de les deixadeses més grosses que se puguin fer.

La plaça de la Constitució ha acabat amb ell. Per què? Senzillament perquè qui ho mantenia en unes condicions mínimes era el club de voleibol, que feia i desfeia, llevava la brutor, va fer posar faroles, etc. Ara el club s'estima més anar a jugar a la plaça. Es natural, tothom vol anar a jugar a la plaça i el parc, abandonat, deixat i quasi en ruïnes.

I és que el parc fa mal agafar-ho. Per moltes voltes que li donis no té solució, està mort com a centre esportiu. Però el no tenir solució i no poder esser el que era abans, això no justifica el que s'ha fet i s'està fent amb ell. No es pot fer en principi pel fet d'esser un lloc públic i també per la seva situació. La part del Camp s'està morint -basta veure els carrers- i el que no es pot fer de cap manera és afegir més brou al banyat.

Què s'ha de fer? Si no es pot usar per l'esport que se convertesqui en una guarderia, un local pels joves, una discoteca o un museu -ho recordau?-. Per triar no s'embullaran i ho deixaran tal com està. Oh sí? Esperem que no.

(1).- Faroles i electricitat que no ha instal.lat l'Ajuntament sinó la comissió de la festa del Pa i el Peix quan aquesta encara existia. Instal.lació que costà més de mig milió de pessetes i l'Ajuntament no va tenir allò que han de tenir per ajudar a pagar-ho.

Gràcies.
Pep Mas Llaneres.

Ajuntament

Resum del Ple Extraordinari celebrat a l'ajuntament de Sant Joan dissabte dia 27 de juny de 1.987.

Aquest va ser el darrer ple celebrat per la corporació municipal que ha regit la Casa de la Vila durant aquests darrers quatre anys, de manera que va ser una espècie de despedida.

Assistiren a la sessió els Joan B. Mesquida, Joan Matas Gayà, Carles Costa Salom, Francesc Bover Gelabert, Gabriel Mora Mas, i Joan Sastre Joan.

La sessió, que just constava d'un punt a l'ordre del dia, va ser la més curta de la legislatura.

1.- Lectura i aprovació, si pertoca, de l'esborrall de l'acta de la sessió anterior.-

Com que tots els regidors disposaven de fotocòpies de l'esborrall de l'acta, ja no es va haver de fer la lectura, i vist que ningú va posar cap emperò, va ser aprovat pels assistents per unanimitat.

I una vegada acabats els punts, va acabar la sessió a la una del migdia, quasi a la mateixa hora que havia començat.

Aixecada la sessió, els edils assistents anaren a fer tertúlia al *músic bar tres dos*.

* - * - * - * - * - * - * - * - * - * - *

Tornam tenir batle

Dimarts dia 30 de juny a les 10 del vespre i davant un elevat nombre de públic assistent, va tenir lloc a la Sala la constitució del nou Ajuntament i l'elecció de batle.

La Mesa d'edat va estar formada per Juan Matas Antich (el de més edat) i Joan Sastre Joan (el de menys edat), va actuar de Secretària Catalina Pocoví.

El nou ajuntament va quedar constituït per: Joan Barceló Mesquida, Francesc Bover Gelabert, Joan Matas Gayà (per U.M.), Juan Matas Antic, Gabriel Mora Mas, Arnau Gayà Mayol ("A.P."), Arnau Company Bauzá (P.D.P.), Sebastià Florit Gayà (C.D.S.) i Joan Sastre Joan (P.S.M.).

La votació per designar el batle va ser per vot secret, amb el següent resultat:

- Juan Matas Antic (A.P.). - 4 vots.
- Joan Barceló Mesquida (U.M.) . . . - 3 vots.
- Joan Sastre Joan (P.S.M.). - 1 vot.

Hi va haver un vot en blanc.

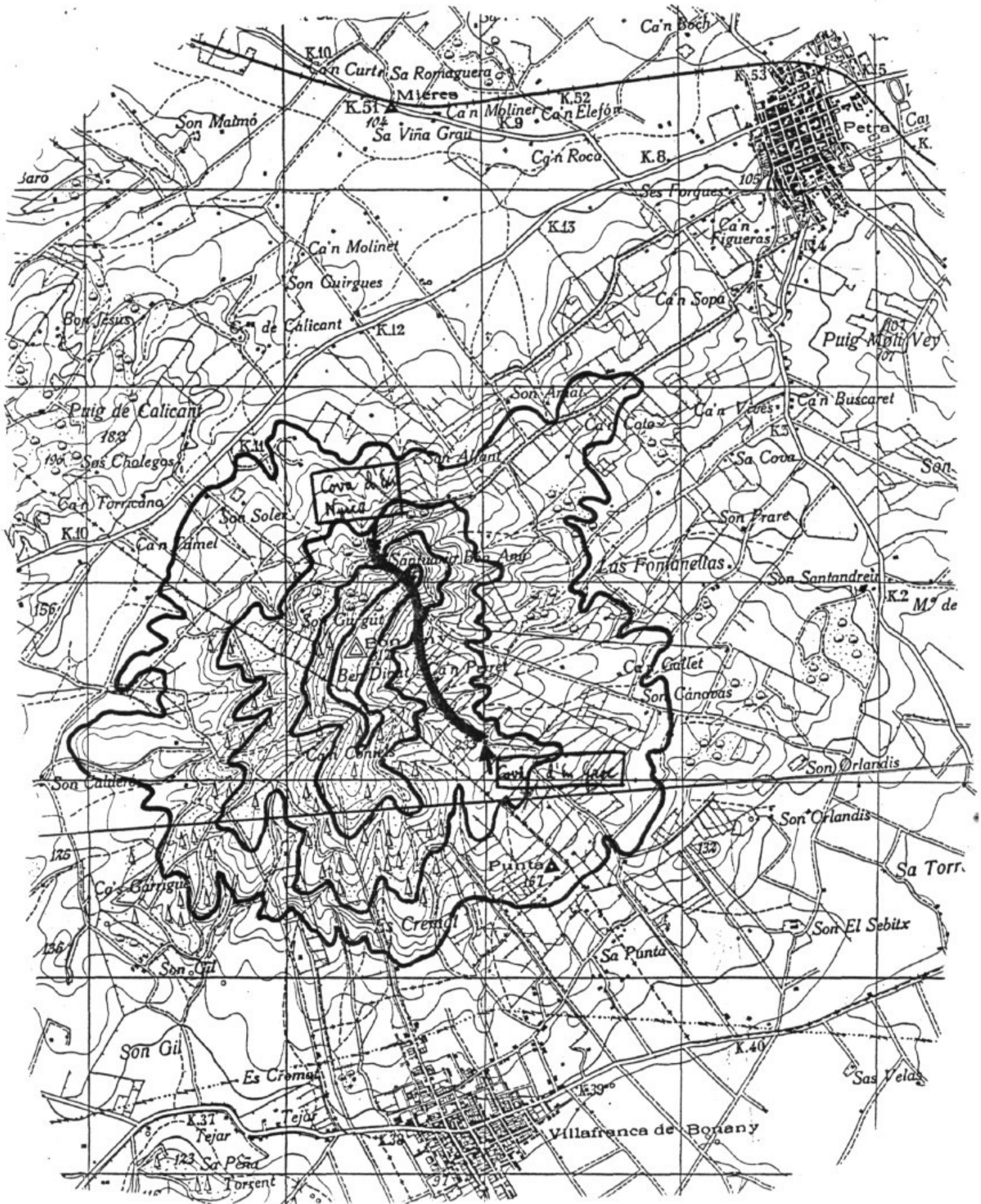
D'aquesta manera, com que cap dels caps de llista votats va tenir majoria absoluta (en aquest cas cinc vots), segons la Llei de Règim Local passa a ser batle el cap de llista de la llista més votada, en aquest cas Joan Barceló Mesquida, d'Unió Mallorquina.

Cal destacar que el president de la mesa d'edat (J. Matas Antic) va fer quasi tot el protocol en castellà.

Joan Sastre Joan.

Situació aproximada de la cova d'En Nyico i de la cova d'En Groc, al puig de Bonany, sobre un mapa 1: 25.000.

La punta de les flexes seria l'entrada. La retxa més gruixa da el possible recorregut de la cova. Les no tan gruixades les corbes de nivells 300m, 250 m, 200 m i 150 m. Les retxes més fines són les corbes de nivell de 10 en 10 m.

SOBRE LA COVA D'EN NYICO .-

- Se diu que fa estona amollaren un ca dins la cova d'En Nyico i enfonyant-se per endins no va tornar sortir. Després, des cap d'una temporada aparegué per la banda de Vilafranca tot nafrat i ple d'escarrinxades, com a conseqüència d'haver atravesat per davall tot el puig de Bonany per dins els enforinyalls i coves que van de banda a banda.

- Quan feien la cisternota de damunt el Puig trobaren coves a voler.

- Al puig i a la banda de Vilafranca hi ha dues coves. D'una d'elles se conta que un home s'hi enfonyà amb torxes enceses i s'hi va perdre. No sortí fins des cap d'onze dies, i demanat pel camí recorregut per allà davall, no s'en recordà de res; només que va trobar aigua per beure i així poder subsistir.

- De la cova d'En Nyico se diu que, abans d'" esboldregar-se " s'hi porien enfonyar per endins i per endins fins arribar a un forat que comunicava amb un pou on hi havia aigua i que ningú gosava amollar-s'hi: la cova seguia per envant i per envant.

No entraré en detalls tècnics ni geomorfològics de si és possible que tot el puig de Bonany estigui foradat per davall de banda a banda i estigui ple d'enforinyalls intercomunicats entre ells. Anem, però a analitzar detalls més senzills:

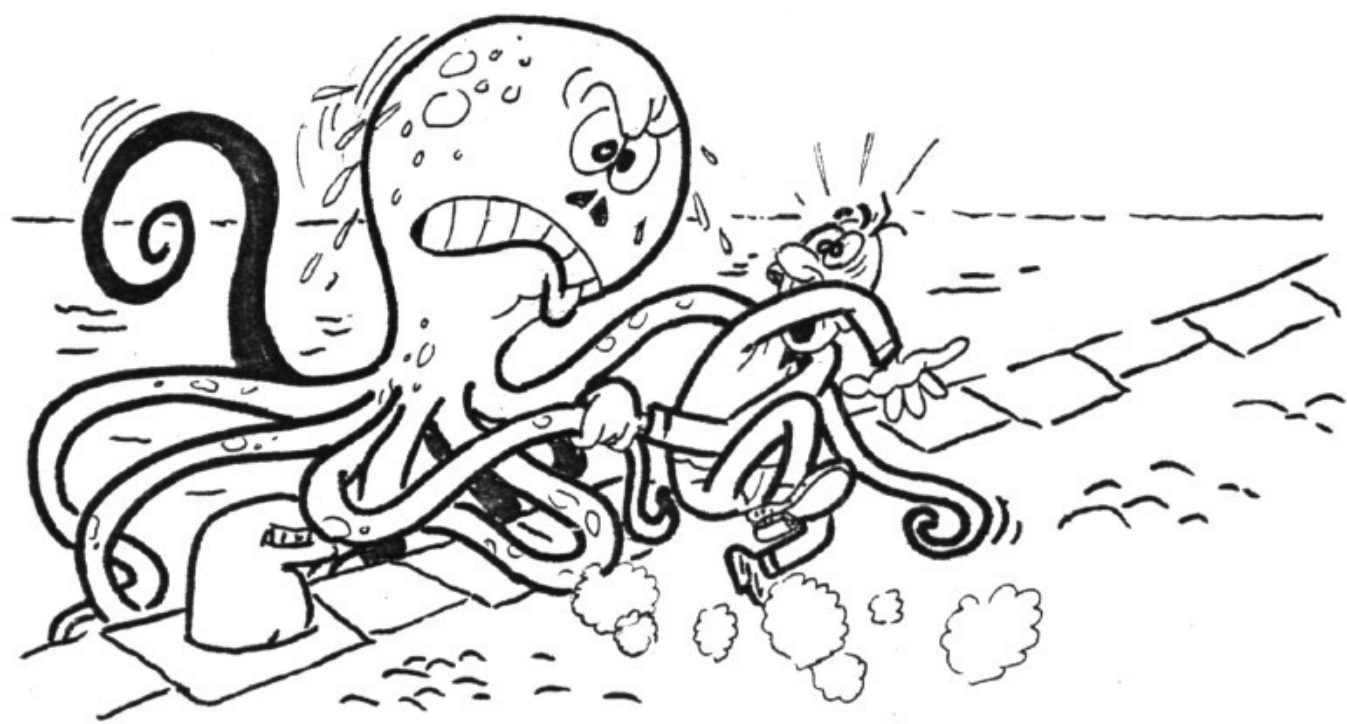
a) La distància lineal entre l'entrada de la cova d'En Nyico i la d'En Groc (situada davall unes cases) a banda de Vilafranca és més o manco 1,5 Km (la distància lineal des de l'entrada fins al cap d'endins de les coves del Drac a Manacor són uns 700 m)

b) Les dues coves tenen l'entrada més o manco sobre la mateixa corba de nivell: entre els 200 i els 250 m.

c) Pels enforinyalls de més a l'interior de les dues coves no hi passa cap persona, però sí hi passaria un animal de cos allargat com una geneta (a l'interior de les coves d'En Nyico hi ha un caramull d'excrements d'aquest animal, que probablement té el cau més a l'interior)

d) Totes les històries al principi anomenades han estat recollides de viva veu i contades per gent que, o be mai havia visitat les coves o les havia visitades quan era al.lot petit.

f) Altres puigs de Mallorca tenen llegendes parescudes. Dels més coneguts nostres citaren el puig de Reig i el puig de Randa, del que també se diu que per davall és tot buit.

Es un dels animals sobre els quals s'han escrit més històries fantàstiques i sobre el que s'han escrit més llegendes terrorífiques. Però, segons pareix no són del tot infundades les contarelles referents a aquest intel·ligent i tímid cefalòpode. Una vegada a la costa de Miami trobaren restes d'un animal i com que no el sabessin identificar el guardaren en conserva; anys més tard, gent de l'institut oceanogràfic d'aquella ciutat estudiaren seriosament aquells restes amb resultat sorprenents: pertanyien a un pop d'una envergadura de 60 metres.

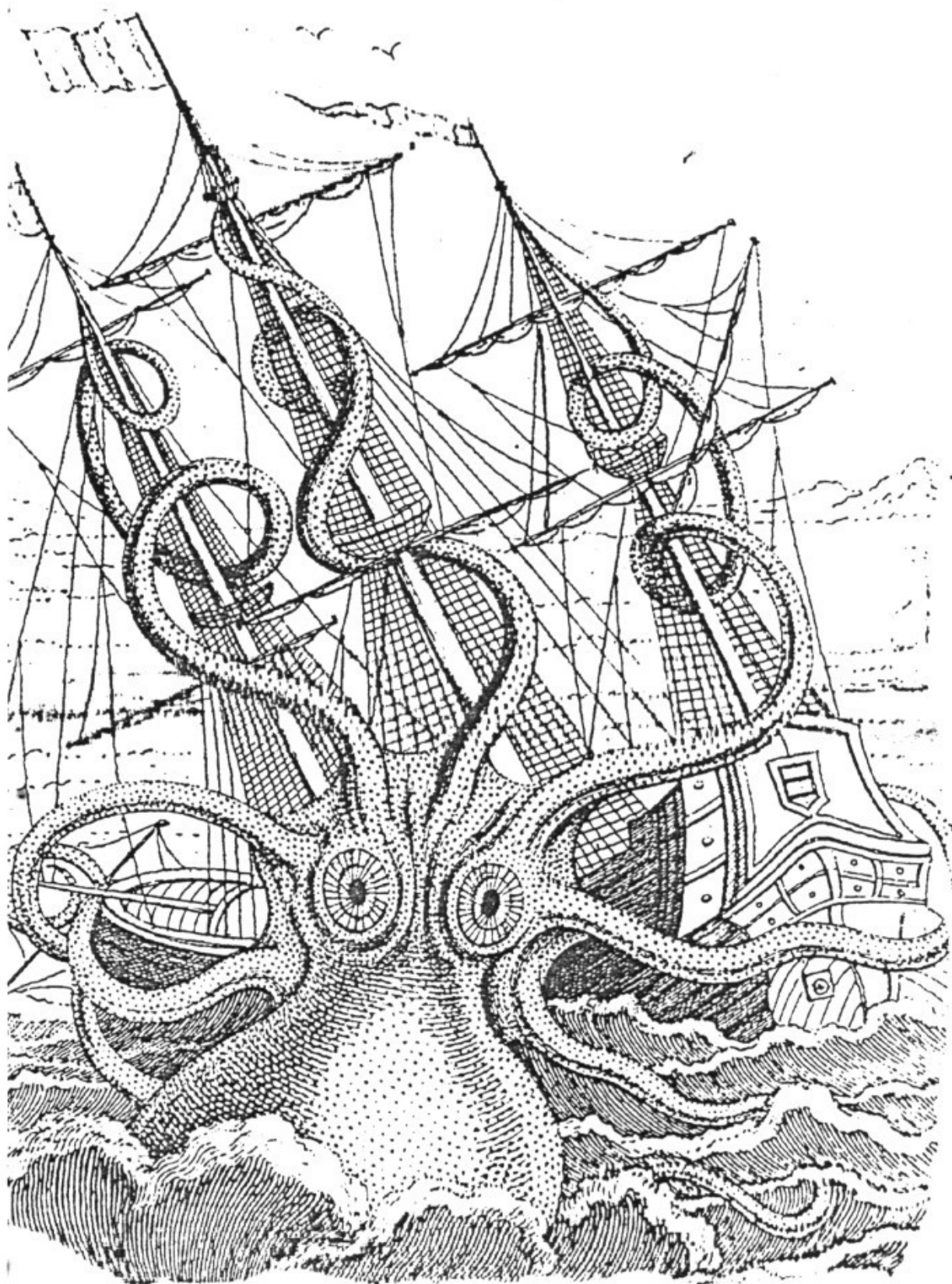
A pesar de tot no són normals aquests monstres, generalment els exemplars més grossos tenen una envergadura de 8 m i pesen 60 Kgr. Però al fons de la mar hi viuen altres cefalòpodes gegants: els calamars. El més gros que s'ha pescat tenia una longitud de 20 m; però pels restes trobats dins els estòmacs de catxalots i per les cicatrius que tenen aquests cetacis a causa de les bregues amb aquells, se pot deduir que al fons de la mar hi viuen calamars gegants que superen la mida mencionada anteriorment.

Els pops són del gènere Octopus. Són de cap gros del que li surten vuit tentacles de la mateixa longitud, amb dues fileres de ventoses a cada una, que li serveixen sobretot pel tacte, sentit que, juntament amb la vista tenen molt desenvolupat. Se pot dir que els pops desenvolupen dues intel·ligències, una visual i l'altre tàctil, que van perfeccionant independentment amb les experiències quotidianes, arribant a resultats sorprenents pels aprenentatges obtinguts. Els pops, si en lloc de viure 2 ò 3 anys en visqués 20, desenvoluparien una intel·ligència superior a la d'alguns mamífers: no de bades és l'invertebrat més savi i el qui està dotat d'una millor organització nerviosa.

Les cames també li serveixen per defensar-se, sobretot de

les morenes, el seu pitjor enemic: tots dos volen la mateixa casa i quasi sempre guanya la morena. No só massa gregaris, li agrada viure tot sol, cerca un enforinyall que li agradi i que estigui desocupat, dins les roques i allà hi fa el seu fort que cuida i defensa a mossegades. Se diu que per pescar un pop una bona tècnica és la següent: s'amolla dins l'aigua una olla de test fermada amb una cordeta per una ansa; com que el pop la vegi i li agradi aquest refugi, s'hi col.loca de dins; no queda més que estirar la corda i treure el mol.lusc.

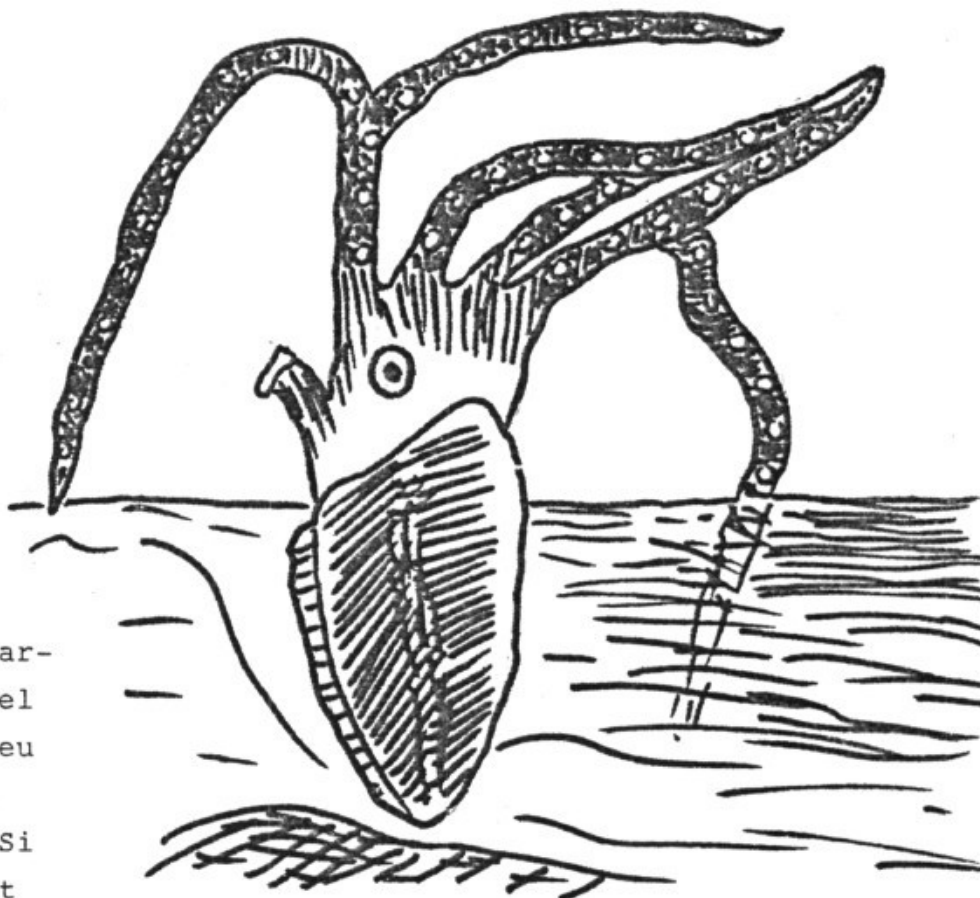
Per cercar aliment se fia més del tacte i olfacte, que de la vista. Si veu una cosa que paresqui aliment o faci olor d'aliment

Gravat antic
d'un pop ge-
gant atacant
un vaixell

(El Mundo
Submarino ,
Jacques Ives
Cousteau)

El pop, segons una auca
vuit-centista de peixos
(Costumari Català)

s'hi acosta un poc, i d'un tros enfora va allargant una cama fins que el toca, i llavors, i si veu que no és perillós s'hi acosta definitivament. Si és un crustaci (aliment preferit) el devora amb fruïció, però sin domés és un objecte que faci olor d'aliment també li dóna barram amb el bec que té (com el d'un lloro). Aquest bec ademés li serveix com arma defensiva. La seva saliva és tòxica: té un verí dotat de propietats anti-coagulants. A la sang hi té elocosina, substància que algun dia s'emplearà per combatre la hipertensió.

Neden per enrera, a propulsió a roi, i per escapar dels enemics és valen d'aquesta manera de nedar; però si es cansen tiren tinta que forma un nigul obscur dins l'aigua, i això les permet despistar el contrari. També, per escapar dels predadors es valen del mimetisme i d'algun bot fora de l'aigua.

Deu ésser l'únic animal conegut que es atupat després de mort i abans de menjar-se'l. En ceba és bo.. Es un animal popular, d'aquí que hagin sorgit al llarg del temps expressions que fan referència a alguna de les seves característiques: " Aferrar-se com un pop ", " Agafar un bon pop ", " Sa dona i es pop, tots dos, ben ablanits són millors ", " Música pop ", " Pop amb ceba wat she kane "...

Li agrada tenir la casa neta i ben adesada; si troba dins la mar un objecte que li crida l'atenció (per exemple una copinya o una lata) l'arrossega fins a casa seva i l'utilitza per decoració. Se pot dir que només se junten amb un altre individu a l'hora de la cerimònia nupcial, que és prou complicada. Després, la femella que ha posat els ous dins el cau, les guarda, i tan sols no menja ni surt d'allà de dins fins que els petits han nat. Moltes d'elles moren.

Tenen els ulls parecuts als humans, i baldament la capacitat de visió sia inferior a la del home, l'agudesesa visual és superior. Està dotat de visió estereoscòpica.

Papers de fa estona

La mostra folla

PROPAGANDA ELECTORAL

RÉPLICAS

De los republicanos se habla a menudo, por parte de algunas gentes, con muy mala intención. Hay quien no repara nada en mentir. ¡Nosotros protestamos de estos procedimientos! Si se quiere combatir al «Centre Republicà» hágase en buen hora, pero no calumniando ni mintiendo. «No levantarás falsos testimonios ni mentirás», dice un mandamiento de la Ley de Dios.

Dice uno:—De los republicanos federales a los comunistas no hay mucha diferencia. ¡Mentira! Los republicanos son totalmente contrarios al comunismo. Los republicanos federales tienen unos cuantos ministros en el Gobierno actual y uno de los peores enemigos de los comunistas es el Gobierno.

Dice otro:—Miradlos a esos republicanos. Ponen petardos a la puerta de la residencia de los Jesuitas y después dicen que no van contra la Iglesia. Quieren suponer con estas palabras quienes las pronuncian que todos los republicanos son capaces de poner petardos o, cuando menos, todos están conformes con que los pongan. Una calumnia. ¡Y esto no es cierto! Quien incendia los conventos o pone petardos es siempre un exaltado, un loco, un malvado. Un mal republicano, un enemigo de la República que no comprende que con su acción hace más daño que provecho a la República española.

¿Es que porque haya un hombre en Alcedia, por ejemplo, que roba una gallina, vamos a decir que todos los hombres de Alcedia son unos ladrones de gallinas? ¿Es que porque en Sóller, otro ejemplo, un hombre se emborracha cada sábado diremos que todos los hombres de Sóller son unos borrachos? ¿No serían esto tonterías y disparates? Pues un disparate parecido es decir que todos los republicanos son capaces de poner un petardo o cometer alguna barbaridad semejante porque hay un exaltado capaz de hacerlo.

Un amigo de la verdad.

COSES DE CASA Y DE FORA CASA

Els republicans federales tenen el seu programa una cosa que pot esser l'interès molt: l'impost progressiu. Això vol dir que, tant a la matrícula com en el consum ha de pagar molt el qui té molt, ha de pagar poc el qui té poc i no ha de pagar res el qui no té res. Si un home no te res més qu'el seu jornal per a viure no pagarà cap centim o pagarà molt poc; si un home te 50 mil duros pagarà, per exemple, 50 duros; si un altre te 100 mil duros en pagarà 200.

§ § §

Ara si un home te terres o cases, com per ventura tenui vos, no s'en allibera de la matrícula ni del consum: els cobradors el troben sempre. En canvi, si un altre te 40 ó 60 mil duros en paper d'Estat no paga cap centim. ¿Trobes tu que això es just? Vota per els federales i ajudaràs a treure aqueixa injusticia que te perjudica.

§ § §

Si un home que viu del seu jornal paga 10 pessetes de consum, un altre molt ric hauria de pagar unes quantes mils pessetes, pagant a proporció. ¿No es veritat? Idò be. Hi ha pobles com el nostre ahon no passen de 10 les persones que paguen més de 150 pessetes. I aquí, a Sant Juan, ¿sabs qu'es lo que passa? Una cosa semblant.

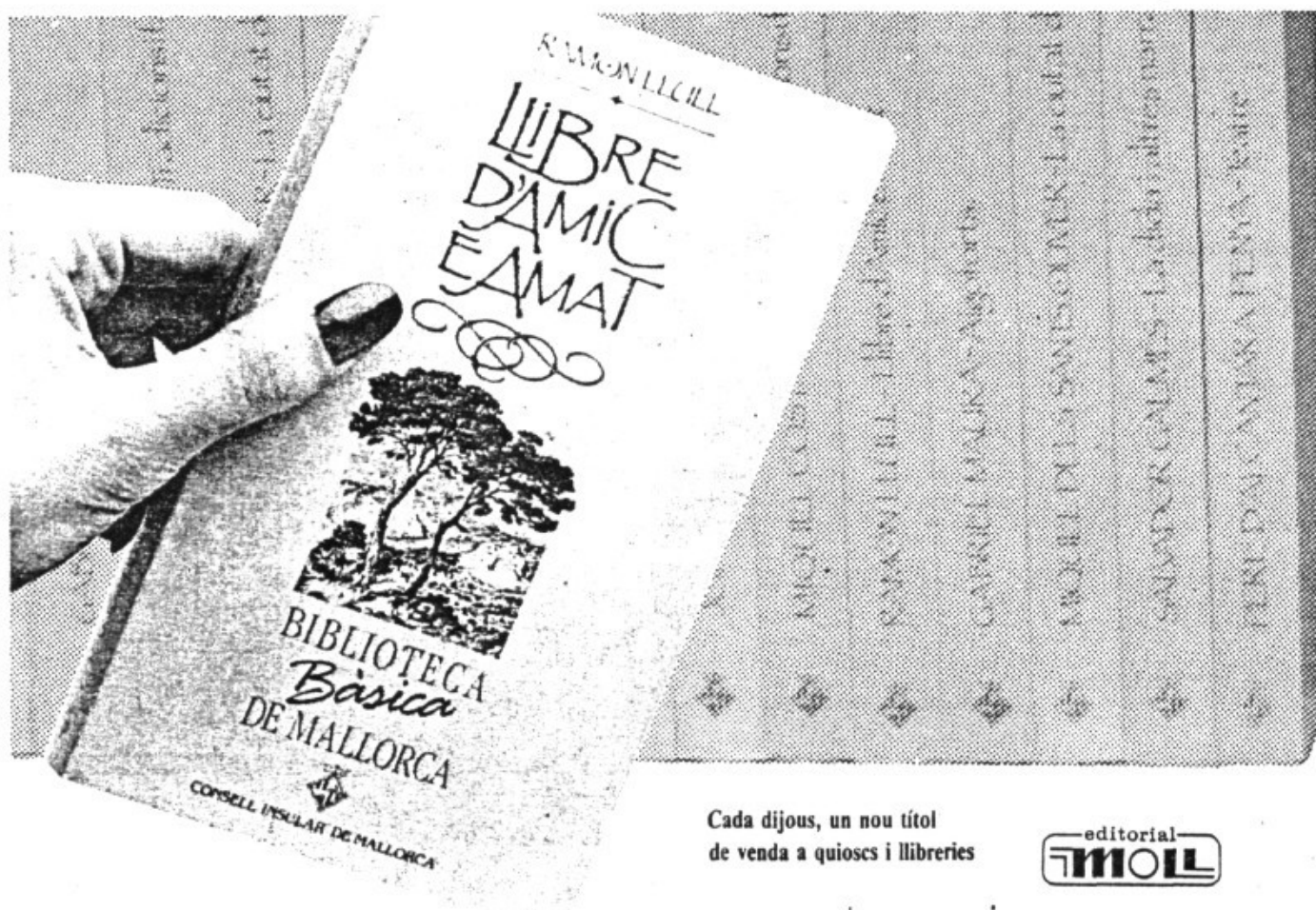
§ § §

Si els republicans novells diuen que les coses que vol fer la República son tant bones, ¿perque no les leren ells quant governaven essent monarques?

§ § §

Esser republicà, encara que se sia republicà «derechista» o «centrista», o «verguista», vol dir esser democrata.

L'esser democrata no es no mes, dirse amic de la gent del poble baix solstient perque quant un home troba un jornalier pel carrer o dius un cassino, si es en temps d'eleccions, (ha d'esser en temps d'eleccions), els hi paga un toc demunt del pulle.

Cada dijous, un nou títol
de venda a quioscs i llibreries

És bàsica per la nostra cultura.

És la Biblioteca Bàsica de Mallorca que ara t'ofereix el Consell Insular. Són 25 obres que posen a l'abast de tothom el més representatiu de la literatura i cultura fetes a Mallorca.

Una col·lecció única i molt econòmica que no pot mancar a ca teva.

Ramon Llull, "*Llibre d'Amic e Amat*"; Gabriel Maura,

"*Aigoforts*"; Miquel Costa i Llobera, "*Tradicions i Fantasies*" i molts més autors mallorquins componen amb les seves obres més representatives aquesta Biblioteca tan essencial per conèixer la nostra cultura, les nostres arrels i tradicions. Una Biblioteca que per la nostra cultura, és bàsica.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA